

Înăpăuiera proiectelor noastre va fi rodul unei colaborări teatru-dramaturg-regizor, într-un spirit de stimă și prețuire reciprocă, stil de muncă devenit tradițional în Teatrul de Comedie. Credem că titlurile la care ne-am oprit — și dintre care majoritatea au și intrat în lucru — se înscriu în parametrii de valoare literară și de teatralitate doriți de noi: *Zece hohote de ris* de Tudor Popescu (regia, Alexandru Tocilescu), *Sfântul Mitică Blajinu* de Aurel Baranga (regia, Tompa Gabor), *Simbăta amăgirilor* de I. D. Sîrbu (regia, Dominic Dembinski).

În portofoliul nostru repertorial de perspectivă apropiată se mai află câteva titluri din dramaturgia clasică universală sau românească actuală în care ne punem mari nădejdi; dar, întâmplările trăite în ultimii ani pe drumul dintre proiect și realizare ne determină să mai întârziem cu dezvăluirea lor. Putem vorbi însă, acum, când am depășit sfertul de veac de la înflințare, despre o intenție a noas-

tră, și anume de a realiza o punte între un succes mai vechi al teatrului, *Troilus și Cresida*, și unul viitor — *Regele Ioan*, al aceluiași mare Will (în regia lui Gri-gore Gonța).

Consecvența cu care Teatrul de Comedie colaborează cu regizori din generația mai tină sau foarte tină se explică prin dorința de a realiza spectacole moderne, proaspete și percutante. Dispunind de noi talente actricești (în ultimii trei ani, în trupa noastră au intrat zece talente tinere autentice, ce se alătură cu profesionalism „generației de aur“), dorim să nu ne lăsăm risipiți în mărunte producții fără ecou, ci să înscrîm în memoria publicului — alături de colegii noștri din celelalte teatre — imagini tulburătoare, capabile să lase urme în sufletul spectatorului contemporan, să-l înalțe la o nouă conștiință.

Silviu STĂNCULESCU

TEATRUL GIULEȘTI

Răspunzînd permanentei nevoi de înnoire a repertoriului, de continuare, la o cotă valorică superioară, a unui program care încearcă să răspundă exigențelor actuale ale publicului, Teatrul Giulești a încheiat anul 1986 cu patru premiere care reflectă, așa cum ne-am propus, din unghiuri diferite, complexa problematică a universului familial.

În comedia plină de vervă și blîndă ironie *Așteptam pe altcineva* de actorul-dramaturg Paul Ioachim (regia, Tudor Mărășcu), tocmai absența unei familii a generat înstrăinarea personajului principal, care, deși își simte neîmplinirea, se complăce în inerție. Importanța comunicării sufletești i se va dezvălui însă treptat eroului, și astfel vor renaște în el aspirațiile, dorința de a avea o familie bazată pe dragoste și armonie. În *Iarna cînd au murit cangurii* de Sorin Holban (regia, Cristian Munteanu), un cuplu foarte tînăr va reuși, prin osmoză spirituală, să depășească traume din trecut. În centrul relațiilor se află un copil plin de farmec și gingășie și care va face ca adulții să se apropie, să descopere în responsabilitatea pentru creșterea și educarea acestui copil terenul adevăratei înțelegeri, în care animozitățile se sting, lăsînd locul dragostei și devotamentului.

Simple coincidențe de Paul Everac investigatează în planul afirmării personalității umane și al integrării sociale, oprin-

du-se asupra unor aspecte privind educarea tinerilor pentru muncă și viață, influența formativă a părinților, rolul femeii în viața de familie, problema generațiilor etc. Scrisă în urmă cu două decenii, această piesă își păstrează acuitatea observației asupra realității, știința tratării și dozării conflictelor, dramatismul dezvoltîndu-se dialectic.

Deși acțiunea se petrece în secolul al XIX-lea, dramatizarea semnată de Marica Beligan și Dinu Cernescu după romanul *Misterele Parisului* de Eugène Sue și intitulată *Medalionul de argint* (regia, Dinu Cernescu) poate fi aliniată aceleiași tematici, spectacolul punînd în evidență efortul dramatic al eroilor principali de a îndrepta o greșeală (repudierea unui copil) și revelația acestora în momentul în care misiunea lor de părinți are un deznodămînt fericit. Opțiunea pentru registrul dramatic, eliminarea notelor parodice, fac din *Medalionul de argint* un spectacol de atmosferă și tensiune, de ținută și rigoare, care satisface așteptările publicului.

În 1987, Teatrul Giulești își continuă și își completează programul repertorial, cu un accent sporit pe „recitirea“ unor piese din literatura clasică sau contemporană, în spectacole care vor să confirme tradiția și configurația specifică repertoriului său.

Spectacolul shakespearian *Regele Lear* sperăm să confere elevație și prestigiu valorosului nostru colectiv artistic în confruntarea cu opera marelui dramaturg englez.

Scenă din „Așteptam pe altcineva” de Paul Ioachim; regia, Tudor Măărăscu

De asemenea, vom monta **Pescărușul** de Cehov, propunându-ne sondarea universului realist-magic al acestei capodopere, școală de înaltă exigență pentru orice colectiv teatral.

Vom monta și una din cele mai bune drame românești, **Domnișoara Nastasia** de G. M. Zamfirescu, tragicomedie clasică, spectacolul marcând 30 de ani de la premiera absolută.

Pe linia spectacolelor muzicale, intrate în tradiția teatrului nostru, este în lucru **Rună scara, domnule Wilde**, musicalul lui Eugen Mirea după Oscar Wilde.

Vom prezenta, de asemenea, viața și cîntecele Mariei Tănase, într-un recital de actor, intitulat **Păsărea măiastră**, scenariu dramatic de George Sbircea. Va fi începutul unei serii de recitaluri care vor îngădui actorilor noștri să-și lărgescă aria interpretativă.

În **Visul unei nopți de iarnă** de Tudor Mușatescu, realitatea și reveriile se amestecă în universul imaginar conturat cu comprehensiune și prospețime de comedialograf român.

Sperăm ca și 1987 să fie pentru noi un an al promisiunilor împlinite.

Elena DELEANU

TEATRUL MIC

În 1986 am lansat în premieră absolută **Amurgul burghez** de Romulus Guga (în limba română) și **Aventura unei arhive** de Theodor Mănescu, aceasta din urmă încheind o trilogie politică, prima din literatura română, în stare să valideze, și ea, teza noastră cu privire la teatrul politic și la vocația lui de a fi contagios în lumea contemporană.

Sînt, amîndouă, opere literare autentice, vor intra în istoria literaturii române, iar teatrul își poate justifica și orgoliul de a le fi determinat. Sigur, și la Mic și la T.F.M. au fost premiere cel puțin ambițioase — să nu amintesc decît, să zicem, **Ana-Lia** de și cu Dina Cocea; **Lewis** și **Alice**, cu Mihai Dinval, Monica Mihăescu și Maria Ploaie, sau, la Mic **O femeie drăguță...** unde alături de Mitică Popescu și de Dan Condurache, Valeria Seciu intră prestigios în spațiul comediei.

Dar eu revin la ideea de a fi slujit în 1986 scrisul teatral românesc, argumentul fundamental al rostului nostru pe scena din Sărandar.

În 1986 a început și ofensiva regiei și scenografiei tinere la Mic, cu Dembinski, Galgoțiu, Caranfil, Nicolae Ularu, Maria Mișu, Răpăanu, și care, în 1987, va continua cu Alexandru Darie, Daniela Dima, Tompa Gabor. Sperăm ca la sfîrșitul lui 1987 să se facă recunoscută

această ambiție a noastră de a consolida școala regizoral-scenografică a teatrului românesc de mîine.

În '87 lansăm Noul Program al Teatrului Mic, după zece stagioni în care ne-am consacrat dramaturgiei veacului 20, abordînd teza teatrului politic din perspectiva literaturii tuturor veacurilor — de la grecii antici la drama romantică (Schiller) și drama burgheză a secolului 19 pînă la marea literatură, inclusiv cea românească, a lumii de azi, și vom acorda o sporită atenție satirei, de la greci la Caragiale.

Începem cu Shakespeare — Coriofan — în viziunea lui Dinu Cernescu, continuăm cu Caragiale — **O scrisoare pierdută** în direcția de scenă a lui Purcărete, punem, în sfîrșit, în scenă **Trei surori** de Cehov — și ne adresăm lui Paul Everac cu **Costandineștii** (un pariu pe care îl ținem și fi vom cîștiga), D. R. Popescu, Paul Cornel Chitic, Claudiu Iordache, un nume nou și plin de nădejde pentru scenă. Ne ispitește, apoi, un nou Radzinski.

Anul trecut, am extins activitatea editorială și sînt bucuros să subliniez prezența primelor două numere din „Spectator cu umor” în redacția Adrianei Popescu, iar anul acesta vom tipări și un Almanah al Teatrului Mic.

Vă așteptăm, însă, curînd la o conferință de presă la care vom fi mai expliciti.

Dinu SĂRARU